

Apagyilkosság: az apagyilkosság rossz ötlet, először is, mert ellenkezik a törvénnyel és az általános gyakorlattal, másodsor is mert minden kétséget kizáróan bizonyítja, hogy az apa minden egyes finoman cizellált vádja megalapozott volt. Mélységesen rossz ember vagy, apagyilkos! – vagyis egy közutálatnak örvendő csoport tagja. Teljesen rendjén való, ha átérezzük ezt a forró pillanatot, de érzésünket ne kövesse tett. Nincs is arra szükség. Nem kell legyilkolni apánkat, megteszi ezt helyettünk az idő, ezt szinte biztosra vehetjük. Valódi feladatunk másutt vár ránk.

Valódi feladatunk, amennyiben fiúgyermek vagyunk, nem más, mint hogy a jelen kézikönyvben található minden egyes rémséget reprodukáljuk, némileg felhígított formában. Apánkká kell válnunk, de csak vérszegényebb, gyengébb kiadásban. Kellő figyelemmel és szorgalommal képessé válhatunk arra, hogy a korábbinál rosszabbul lássuk el ezt a feladatot, mellyel a rémségek óhatatlanul együtt járnak, s így kis lépést tegyünk a jó érzés, nyugalom és higgadság aranykora felé. Bár hozzájárulásunk e nemes célhoz nem lesz csekély, mégis a csekélység gondolata vezéreljen minket. Ha apánk százados volt a D ütegnél, igyekezzünk ugyanott tizedesi rangot szerezni. Ne menjünk el évfolyamtalálkozókra. Ha elmegyünk, ne igyunk sört, és ne kezdjünk nótázni. Kezdetben próbáljunk napi félórát suttogni a tükör előtt. Aztán napi félórát álljunk hátrakötött kézzel; ha magunk nem tudjuk összekötni, kérjünk meg erre valaki mást. Ezután válasszuk ki egyik fontos meggyőződésünket – mondjuk azt, hogy eredményeinket és elnyert jutalmainkat magunknak köszönhetjük – és tagadjuk meg. Barátaink majd segítenek, s ha úgy érezzük, visszaesés fenyeget, bátran hívjuk fel őket telefonon. Hát ez volna a dolog logikája, ezt kell átültetni a gyakorlatba. *Ez a nemzedék, ha le nem is győzheti az apaságot, talán tompíthat rajta valamit*, de csak ha mindnyájan ezen fáradozunk. Örvendjetelek.

Mesterházi Mónika

A SZAMÁRRÓL

Dragomán Gyurinak

Elkáposzta egyszer a SZAMÁR magában:
„Retek egy kis grépfrút, talán torma, hagyma,
ha kedvem van krumpli, ott répa elcitrom,
ha ribizli vágyom, nem lesz olyan gomba.”

S ahogy ott ananász, s már gesztenye éppen,
odaeper hozzá egy spárga rizscsicsó,
elébe karfiol, s búza, de nagy zeller:
„Egres fel az árpa! Saláta a dió!”

„Vackor gyökér erre, pöszméte rizs SZAMÁR,
Füge el a póré!” Így mandula bodza.
„Az én petrezselyem datolya ne lencse!
Most narancs, ahogy birs, vagy meggy a szamóca.”

A kökény rizscsicsó padlizsán elszeder.
Mákalma csak az, hogy a zab gyorsan ringló.
„Vajbab, most mit retek?” Dinnye is, málna is.
„Brokkoli cseresznye, ha mandarin mangó.”

Hanem a SZAMARAT a borsó áfonya.
Nem datolya semmi, mégsem szilva krumpli.
„Hogy barack a körte!” Semmi cékla többé.
Azóta ananász a SZAMÁR ribizli.

Réz Ádám

AZ OMÁNI IMÁM

*„Who or why, or which, or what,
is the Akond of Swat?”
(Edward Lear szellemének)*

Százat egy ellen, hogy nem tudod: mi fán
terem az Ománi Imám!

Fehér vagy fekete, barna vagy sárga?
Szemita, hamita, turáni, árja
vagy cigány
az Ománi Imám?

Rendkívül aktív vagy többnyire tétlen?
Nyers húson él-e vagy növényi étken
vagy csigán
az Ománi Imám?

Tavasszal mindig megkapja a náthát?
Együgyű alak vagy ravasz és átlát
a szitán,
ojjé, az Ománi Imám?